



Things I like about Indian culture!!!

By Tanaya

First of all, what is culture: it is a special way of doing things together. For example, the kind of food people eat, the games that they play together, stories of their country and their ancestors etc.

Things I like about Indian culture: sports, festivals, stories and mythology.

Sports: I like it because it's fun to play sports with your friends or family especially Cricket!

Festivals: I like festivals because at home we make really yummy food and at holi I get to play with my friends and with water and color at Diwali I get to play with firecrackers.

Stories And mythology: I like it because I get to hear stories like Mahabharat and Ramayan and also because they are interesting and fun to listen to or watch.

American Culture

By Ayat (Age 12 years)

1. Individualism: you can make your own choices and be responsible for your own actions.

2. The American dream: you can achieve success if you work hard and take responsibility.

3. Freedom: you can say whatever you want, believe, whatever you want and express yourself however you want.

4. Diversity: there are many different cultures and traditions in America.

5. Patriotism: be proud of your country and

its history.

6. Americans are hopeful about the future. They believe that things will get better.

7. Directness: Americans are straight forward. They get to the point.

8. Casualness: Americans are relaxed. They dress casually even in formal settings.

9. Humer: Americans are funny. They love to laugh.

10. Girt: Americans are determined. They

are not afraid of work hard and put in the extra effort to achieve their goals.

11. Christmus: Christmus is a Christian festival celebrating the birth of Jesus Christ, observed primarily on December 25. As a religious and cultural celebrating among billions of people around the world. A feast central to the Christian liturgical year. It is preceded by the season of advent or the nativity fast and initiates the season of Christmas tide, which historically in the west lasts twelve days and culminates of twelfth night.

संकलुती मंजे?

दि - १७।०९।२०२३
कॉफे, बाणेर रोड

स्थळ - ब्रेड बॅश
वेळ - दु. ४.१३

मागे एकदा गंमतच झाली होती! जेवणानंतर आम्ही लाकूडकाम, कोरीवकाम वगैरे करत असतो ना! म्हणजे मुक्त गटातली मोठी मुलं असतात ती त्यांच्या ज्या काही कल्पना असतात त्यावर काम करत असतात. तर छंद गटातली थोडी लहान मुलं मुक्त गटातल्या मुलांना मदत तरी करत असतात किंवा त्यांना काही पाहिजे असेल तर मोठ्यांकडून ते करून घेत असतात. त्यावेळी ध्रुव आणि यज्ञायुधी माझ्याकडे आले. त्यांना काहीतरी करून पाहिजे होतं. आता ते काम गप्प बसून थोडीच होतं! चिकार गप्पा मारतात ही पोरं! अगदी वाट्टेल त्याबद्दल! हेच पहा.

(...अनस्कूलच्या गच्चीवर मी. डोमच्या मागील बाजूस, ध्रुव आणि यज्ञायुधीने ओढून नेल्यामुळे अगदीच अनिच्छेने ते काय म्हणतील ते ऐकून घेण्याचा प्रयत्न करत होतो. आज एकदम झकास नाटक सापडली होती. प्रायोगिक रंगभूमीवर सादर झालेली, जराशा अननुभवी नाटककारांनी लिहिलेली आणि नंतर कुणीतरी प्रकाशित केलेली. डोक्यात तीच गरगरत होती. त्यामुळे मधून मधून ते काय बोलताहेत याकडे दुर्लक्ष होत होतं. आणि मग त्यांच्या लक्षात आलं की, ते वैतागत आणि हलवून मला रंगभूमीवरून पुन्हा अनस्कूलच्या गच्चीवर खेचून आणत.)

यदू - (मला हलवत) कपिल सर, बगा ना, मी काय म्हणतोय!!

मी - (एकदम तंद्री तुटून) हां! ऐकतोय की...हां, काय ते...

यदू - मला ह्या लाकडाचा नंदी करायचाय...नंदी बैल. (दोन्ही हातांनी वीतभर आकार दाखवत) एवडा.

ध्रुव - आन् मला या लाकलाचा...

मी - (ध्रुवला थांबवत) अरे, थांबा थांबा. एकेक करून सांगा. यदूने सुरू केलं होतं, त्याला पूर्ण करू दे. मग आपण तुझ्या कल्पनेबद्दल बोलूया. हां, तू बोल.

यदू - मला गीतमने केला तसला नंदी पायजे, शिंग उगारलेला.

मी - अरे, त्याने शिंग नव्हती उगारली. मान खाली घातलीये त्याने.

यदू - हां, तसाच. तसा नंदी बनवून घाल?

मी - (कसंबसं हसू आवरत) तो...नंदी...म्हणजे, तसं नाही, मी देतो करून. पण अरे, गीतमने केलाय तो नंदी नाहीये. तो युरोपियन बैल आहे. त्यातही नेमकं सांगायचं झालं तर स्पेनचा, स्पॅनिश बैल.

यदू - (एकदम आश्चर्यचकित होऊन) स्पॅनिश बैल? पण त्याची शिंग तर आमच्या शंकराच्या मदिरातल्या नंदीसारखीच आहेत!

मी - ती त्याला तशी पाहिजे होती म्हणून केलीयेत. पण त्याचा खांदा (वशिंड, बैलाच्या मानेला लागून असलेला उंचवटा) बघितला का तू? आपल्याकडच्या बैलांसारखा नाहीये. आपल्याकडच्या बैलांचे खांदे किती लहान असतात.

यदू - (गोंधळून) मग नको...पण मला तसा नंदी करायचाय...

मी - तसा युरोपियन प्रकारचा ना! मग करूया की!! (त्याने आणलेल्या प्लायवुडच्या तुकड्याबद्दल) पण ह्या लाकडाने आपल्या इन्को कटरचं पातं तुटेल. हे नाही चालणार. थोडं पातळ लाकूड आण बघू (यज्ञायुधी गेल्यावर ध्रुवकडे वळून) आता तुझं सांग. ध्रुव - मला हातोला कलायचाय, हातोला.

मी - हातोडा करायचा? की हातोड्याने दुसरं काहीतरी करायचंय? खिळा वगैरे ठोकायचा म्हणतोय का तू अनस्कूलचं नाव तयार केलं होतं आपण तसं?

ध्रुव - नाय, मला हातोला कलायचाय हातोला. आसा, (हाताच्या कोपरापर्यंत दाखवत) एवला हातोला.

मी - लाकडाच्या हातोडीने काय करणार तू नेमकं? ध्रुव - हातोली नाईईई, हातोला! हातोला!! थॉलच्या हातोल्यावानी हातोला कलायचाय मला.

मी - काय रे तुम्ही पोरं! कुणाचं काय तर कुणाचं काय. एक म्हणतो नंदी करा तर एकाला थॉरचा हातोडा पाहिजे.

ध्रुव - त्यो थॉल खूप मस्तय! त्याच्या हातोल्याने त्यो एकदम धम धम मालतो सगल्यांना.

मी - हो ना! कशामुळे मारतो तो सगळ्यांना?

ध्रुव - त्यो शोलतच नाय कुनाला बी! (एव्हाना यज्ञायुधी दुसरं लाकूड घेऊन आला होता)

मी - सोडत नाही कुनाला हे चांगलंच आहे पण सोडायचं नाही म्हणून काय मारत सुटायचं? काय हा आचरटपणा!

यदू - नाय...(आणि गालातल्या गालात हसू लागला)

मी - आता हे नाय कशासाठी?

यदू - नंदी पन कदीच सोडत नाय शंकराला! नेहेमी शंकराच्या सोबत आसतो तो.

ध्रुव - पन नंदीकले तल हातोला नस्तो थॉलसाल्खा. आन् तली त्यो शंकराला माल्तो व्हय?

यदू - नाय, नंदी नाय मारत! शंकर मारतो आन् नंदी त्येला घेऊन जातो.

मी - (माझी मानच कलली उजवीकडे आणि डोळे पण बंद होत आले ते ऐकून, पण स्वतःला सावरत एक मोठा श्वास घेत) बाळा, हे कशाबद्दल चाललंच तू ऐकलंस का? दिसली बस की सरळ घूस! ती कुठे चाललीये, काही पाटी बिटी वाचायची पद्धत आहे की नाही!!

ध्रुव - ते तल मला कलतच नाईये, यदू काय पन बोल्तो ते...

मी - आणि तरी पण तू त्याचा प्रतिवाद मात्र करतोच आहेस की!

यदू - हा सारखंच थॉर थॉर करत राहतो. तेला काई...

ध्रुव - आन् हा पन शाल्कं क्लुश्न क्लुश्न कलत लाअतो! शाल्कचं कलतो त्यो!

मी - (दोघांनाही थांबवत) आता माझं ऐकता का जरा! कोण काय करतो ते जाऊ द्या. आता असा विचार करा, की यदू कृष्ण कृष्ण आणि ध्रुव थॉर थॉर कशामुळे करतो?

(दोघेही एकमद कोमात)

मी - अरे, ते तुम्हाला आवडतात म्हणून तुम्ही त्यांच्या मागे लागता, बरोबर?

दोघे - (काहीतरी सापडल्याच्या आविर्भावात) हां...

यदू - पन मला हातोडा नाय आवडत. सुदर्शन च्यक्र लै भारी वाटतं!

ध्रुव - नाय, हातोलाच पायजे थॉलशालका!

मी - अरे, पुन्हा सुरू करू नका बरं तुम्ही! काय भारी वाटतंय तो मुद्दा नाहीये. ते तसं का आहे त्याबद्दल विचारतोय मी.

यदू - (काही सेकंद विचार करून) हां, तुम्ही ते संस्कृतीचं सांगितलं होतं. ते...त्यांच्या काळी परिस्थितीच तसली होती आन् त्यामुळे ते...

ध्रुव - संकलुती? संकलुती मंज्ये?

यदू - अरे, तू नव्हता आला त्या दिवशी. आता आपल्याकडे पुण्यात कशी परिस्थिती हाये, तशा परिस्थितीत आपण जे करतो ना, आनि जसं वागतो, बोलतो, खातो-पितो, त्याला आपली संस्कृती म्हणतात.

ध्रुव - ...संकलुती तल...

मी - (त्याचं त-त-प-प होतंय हे पाहून) हे बघ, तुझा तो थॉर आहे किनई, तो बंदूक का नाही वापरत? तो साधे पॅट-शर्टसारखे कपडे का नाही घालत?

ध्रुव - कालन त्यो तसाच हाये.

मारायला आपण हातोड्याऐवेजी बंदूक का वापरतो?

ध्रुव – कालन आपुन असेच हाओत.

मी – आपल्या असंच असण्यामागे आणि थोरच्या सुद्धा तसंच असण्यामागे काही कारणं असतात. पुन्हा जेव्हा त्याबद्दल आपली चर्चा होईल ना, तेव्हा तुला कळतील ती. तेव्हा गैरहजर राहु नकोस बरं का.

ध्रुव – हा.

(त्यानंतर मात्र मी हा संकलुतीचा विषय फार ताणला नाही आणि गुपचुप ध्रुवला त्याचा थॉलचा हातोला आणि यज्ञायुधीला त्याचे सुदर्शनचक्र करून दिले.)

संस्कृती

म्हणजे कसं असतं ना, की समजा – आपण एका नव्या शहरामध्ये रहायला गेलो, काहीतरी कारण घडलं ज्यामुळे आपल्याला आपलं राहतं घर, गाव, शहर, शेजारपाजारचे मित्र, नातेवाईक वगैरे सगळ्यांना सोडून एका नव्याच आणि पूर्णपणे अनोळखी, लांबच्या गावात रहायला जावं लागलं, तर मग काय होईल बरं? सुरुवातीला राहण्यासाठी घर वगैरे नक्की झाल्यावर, तुम्ही जर घरातले मोठे असाल तर तिथे काय काम करता येईल याचा शोध घ्याल आणि तुम्ही जर घरातले लहान असाल तर खेळण्यासाठी नवनवीन मित्र-मैत्रिणी, नवी ठिकाणं वगैरे तुम्ही शोधून काढाल. त्याशिवाय सुद्धा सगळ्या कुटुंबाने तिथे अजून काय काय करता येईल याचा पण अदामस घेतला जाईल. हे सगळं केल्यानंतर नव्या वातावरणात सुरुवातीचे काही महिने घालवल्यानंतर एकदा का तुम्ही रुळलात की, मग तुमचं त्या गावातलं, शहरातलं दैनंदिन जीवन सुरळीत सुरू होतं. तोपर्यंत तुम्हाला तुमच्या जुन्या ठिकाणच्या मित्र-मैत्रिणींची, शेजाऱ्यांची आणि नातेवाईकांची आठवण येत राहतं. अगदी तिथे असलेल्या नेहेमीच्या वस्तू तिथली झाडं, तिथल्या इमारती, तिथल्या रस्त्यांवरचे कुत्रे-मांजरी सुद्धा आठवत राहतात आपल्याला. पण हळूहळू जसजसं नवीन जागा, नव्यावस्तू नवे प्राणी, नवे लोक या सगळ्यांशी नवं नातं निर्माण होत जातं तसतशी जुन्याची ओढ कमी कमी होत जाते. आणि कालांतराने जुनं सगळं आठवणींच्या रूपात गोठून जातं आपल्या मनात. बऱ्याच वर्षांनी जर त्याकडे पहायला मिळालं तर आपल्याला स्वतःच्या अशा एकदम खाजगी वस्तूसंग्रहालयात गेल्यासारखंच वाटतं. बऱ्याच जणांकडे अशी खाजगी वस्तूसंग्रहालयं असतात. त्यातल्या बहुतेकांनी ती आवडतही असतात.

समजा, तुमच्याकडे असं एखादं संग्रहालय आहे. समजायचं काय म्हणा! असतंच ते प्रत्येकाच्या मनात. आजकाल तर बऱ्याच जणांकडे त्याचे फोटो अल्बम पण असतात. मग त्यातलं एक संग्रहालय घ्यायचं, हां का! त्यात असताना तुम्ही कसे रहात होता, काय खात-पीत होता, तुमचे मित्र-मैत्रिणी कोण आणि कसे होते, तुम्ही काय खेळ खेळत होता वगैरे गोष्टींची जर तुम्ही सध्याच्या तुमच्या ठिकाणच्या त्याच गोष्टींशी तुलना केलीत, तर काय होईल? कदाचित दोन्ही ठिकाणी बऱ्याचशा गोष्टी सारख्याच असतील. कदाचित दोन्ही ठिकाणांमध्ये खूप वेगळेपणा असेल. त्यामुळे कदाचित जुन्या ठिकाणापेक्षा तुमचं सध्याचं नवीन ठिकाण तुम्हाला चांगलं वाटत असेल किंवा त्याउलटही असेल. बाकी काहीही असो, पण एक गोष्ट निश्चितच वेगळी असते – तिथला निसर्ग. झाडंझुडुपं, पक्षी, प्राणी वगैरे. त्यांची परिसंस्थात्मक रचना बरीचशी सारखीच असते, पण जुन्यापेक्षा त्यात काहीतरी नाविन्य असतंच असतं.

ही दोन्ही संग्रहालयं एकमेकांशी जोडून पाहिली तर आपल्याला कळतं की, जुन्या ठिकाणी आपण जुन्याप्रमाणे आणि नव्या ठिकाणी आपण नव्याप्रमाणे राहत असतो. आपल्या राहण्यात, दैनंदिन जगण्यात काही प्रमाणात का होईना, बदल असतो.

गेल्या काही हजार वर्षांचा विचार केला तर आपल्याला दिसतं, की माणूस मुळात आफ्रिकेत रहायचा. तिथून तो साधारण पंचावन्न हजार वर्षांपूर्वी बाहेर पडला. फिरत फिरत काही जण आशिया खंडात आले. आफ्रिकेतला आणि इथला निसर्ग वेगवेगळा होता. झाडंझुडुपं, पक्षीपक्षी वगैरे सगळंच वेगळं. इथे डोंगर-दऱ्या भरपूर. परिणामी नद्यांची संख्या पण भरपूर. त्यामुळे इथलं वातावरण पण वेगळं होतं. सगळ्या गोष्टींशी जुळवून घेतल्यानंतर आज जेव्हा आपण दोन्ही ठिकाणी बघतो तेव्हा दोन्ही ठिकाणच्या जगण्यात आणि त्यामुळे आपल्यावर होणाऱ्या परिणामात आपल्याला खूप वेगळेपणा दिसतो. आणि जेव्हा

आपण शेकडो वर्ष या ठिकाणी घालवतो, तेव्हा आपल्याला खूपच वेगळेपणा जाणवतो. आपल्या भाषेत, दिसण्यात, वागण्यात पण खूप बदल झालेला असतो. ह्या वेगवेगळ्या ठिकाणच्या वेगवेगळ्या परिस्थितींमधल्या वेगवेगळ्या वातावरणातल्या आपल्या जगण्याच्या पद्धतींना जर काही नाव द्यायचं झालं, तर काय बरं नाव द्याल तुम्ही? नावं असतात ना! तुमच्या गावात जर तीन-चार उद्यानं असतील तर त्यातल्या प्रत्येकाला वेगळं नाव असतं. जे काही दहा-बारा रस्ते असतील किंवा गळ्या असतील त्यांना पण प्रत्येकी वेगळं नाव असतं ना! चौकांना पण नावं असतात आजकाल! तसंच या वेगवेगळ्या पद्धतींना पण आपण नावं देऊच शकतो!

बरं, हे हजारो वर्षांचा इतिहास किंवा वेगवेगळे देश, खंड वगैरे द्या सोडून. आता बघा हां, आपण आपापल्या घरात रहात असतो. म्हणजे, जेव्हा आपण कुठेही बाहेर गेलेलो नसतो, घरीच असतो – अगदी घरातल्या कपड्यांत – तेव्हा आपण काय बरं करत असतो? आणि घरातून बाहेर पडल्यावर आपण जेव्हा वेगवेगळ्या ठिकाणी असतो तेव्हा? म्हणजे एखाद्या हॉटेलात किंवा एखाद्या मॉलमध्ये किंवा कुणा ओळखीच्यांच्या घरी वगैरे. तेव्हा आपण काय करत असतो? किंवा आपण काय करत असतो ते ही सोडून द्या. तिथे आपण वागतो के हे पाहिलंत का तुम्ही कधी? घरी असताना आपण कसे वागतो-बोलतो, कुठेतरी जाताना रस्त्यात कुणी ओळखीचं वा अनोळखी भेटलं तर आपण कसं वागतो-बोलतो आणि वेगवेगळ्या ठिकाणी (देवळात, दुकानात, बागेत वगैरे) आपण कसे वागतो-बोलतो हे पाहिलंय का तुम्ही? त्यात काही फरक पडतो का?

अशा वेगवेगळ्या ठिकाणांपैकीच एक आहे अनस्कूल. आपण जेव्हा अनस्कूलमध्ये असतो, तेव्हा आपण नेमकं काय करत असतो बरं? आणि इथे आपण घरच्यापेक्षा किंवा इतर कुठल्याही ठिकाणी वागतो त्यापेक्षा काही वेगळ्या प्रकारे वागतो का? तर हो, नक्कीच! कारण इथे लोक, इथे आपण जे करतो त्या सगळ्या गोष्टी, इथलं वातावरण सगळंच खूप

वेगळं असतं. आपल्या असण्याचे प्रत्येक जागेचे काही नियम असतात, जे अनस्कूलचेही आहेत. ते नियम पण खूप वेगळे आहेत. त्यामुळे पण आपल्या इथे असण्या वागण्यावर बराच परिणाम होत असतो. त्यामुळे पण आपण इथे काहीतरी वेगळं किंवा नेहेमीचं पण कुठल्या तरी वेगळ्या पद्धतीने करत असतो. या सगळ्या पद्धतींची एक यादी केली आणि त्यांचं बारकाईने निरीक्षण केलं तर आपल्या हाताला काही लागू शकले का?

Culture Imagined

By Rahi (Age 10 years) & Sajiri (Age 7 years)

Hello my friends. We are meeting after a long time, right? Today we're going to tell you about 'the culture' we know. Of course, it exists just in our imaginations, not in actual. You can pick up any location of your choice in Indian Ocean for an island which is going to be our piece of land on this planet. Can you guess the name of it? People living over there call it Froozama.

Things are pretty different here. Though the society has fairly progressed, but few of their things might surprise you. There is something different (we yet to figure it out) which don't allow the cotton to grow there. So, they don't have clothing like us. But they have some hairy like stuff which they get from a particular plant. They make their clothes with it. You can imagine them if you've seen cheerleaders in IPL games. But that is not enough! The main difference is, they wear it while being at home and remove it when they go out! Yes! You got it right. They go out in the natural (!) condition, wearing absolutely nothing!

Anyway, lets move on. Almost like us, they also pray to (their) gods. Yes, praying is similar but the way they do it is different. They use a particular type of seat for it. It's around 2 feet high, narrow towards the bottom and hollow from the top (in case anyone would need to release anything while praying). Yes, it is roughly similar to our commode which is very auspicious thing for them.

But there is something which we like the most. Their prayer. The very common and popular prayer they do almost every day is very sweet. Its words are like this:
PUM PADADUM TUM PANAM

SANANUM SOOBRIKANA PRAM
PRAM PADADAM

This is something we are actually not being able to decode so far, their language. Can you guess the name of the language they speak? Yes, that's nice! It is Froozy. Inhabitants of Froozama, the Froozikanas speak Froozy language. Isn't it obvious? The number of sounds they have is very limited and they believe in or express themselves in repetitive forms of it. It is like something in English language, a figure of speech. It looks like a tongue twister but when they sing it very loudly, it sounds very sweet and nice, just like a baby song we sing in our societies.

Their homes are built in somewhat similar fashion though. Their plans are not very similar but the construction material they use is also being in use in some parts of our country. They use grass, cow dung and soil. You must be thinking that their houses may fall down when a storm appears. That is the reason why most of us have given up that kind of construction. But they are so smart and know how to construct solidly with the same material. We are planning to visit Froozama with few experts to learn the making of eco friendly homes with much more solidity. There are many other things about Froozama people you may find amusing. One of it is when they have to pee, they climb of the trees and then do it. I don't know why they do it like that. I mean, peeing around the trees can be understood but this is weird. But pooping around is okay. They go in their farms to do that. One thing we like about them is they are vegetarian. We like it because we are also vegetarian. They eat fruits like PAWANGI,

KEWANGI, RATASOO and so on. The vegetables they have are also very delicious. They are MOFASA, CHISAFSA, CHIBOOKA, SIBROO etc. The dishes like THOOSOOPA, RIKAPOO, SONASHI, KANTIYAA and PUSPY are also very tasty and yummy.

The most important thing is the POKIMA soup they have. It is made with RATASOO, banana like tree. They use RATASOO flower, its leaf powder, mix of spices which are like turmeric and red chilly and lot of water. This soup can heal any problem of a human. For example, if somebody has high fever, cold, cough, it can go off in minutes. So many health issues can be delt with this one. You just need to have a bowl of it and you are okay. Now, don't be mischievous and try to give it to any of your pets or even yourselves. It works only on inhabitants of that country, not of ours. If you try it at home and you get unwell (as it is unsafe), your mothers would notice it and start scolding you by saying that who told you to do that, then you may end up telling them my name, like, "Rahi told me to do it!" then I'll get the blame. This won't be good for you and me, both. So never try it. Only take medicine if you are sick.

There are many more funny aspects of this FROOZAMA culture but it needs great space which we don't have. Our editor has given us this much only. May by, we can share the rest of the FROOZAMA culture in the form of stories with nicely drawn pictures in future. Till then, its Rahi and Sajiri from Swaroop! Have a nice time!!

...यह खयाल

जो भी घट रहा है, किसी सूक्ष्मातसूक्ष्म अणु के भीतर से लेकर समूचे अंतरिक्ष की पराधिक जो कुछ भी होता आया है और जो इस समय भी हो रहा है, वह सब कुछ किसी सूत्र में बंधा सा लगता है। मानो सब कुछ किसी बनी बनाई योजना के अनुसार घट रहा हो। सब कुछ जैसे पहले से ही नशिक्षति हो और एक वशिष गति से गतमिन हो। अब यह गति क्या उसे अपने आप ही मली हुई है या किसी वशिष शक्ति ने उसे दी है इस मुद्दे को लेकर कई मान्यताएँ हैं। और यह मान्यताएँ दनि प्रतदिनि, पीढिदिनि पीढिदिनि हमारे ज्ञान और समझ की पराधिक के साथ बदलती रहती है। अमूमन हम जब भी सफर करते हैं, तो हम एक बनिदु से दुसरे बदि की और सीधी लकीर में चलते

चले जाते हैं। फरि वह पृथ्वी के पृष्ठ पर कोई स्थान हो या हमारे जीवन में आने वाले पडाव हो। या तो हम पुणे से नकिलकर मुंबई, कोल्हापूर, सातारा जाते हैं या बाणेर से नकिलकर बालेवाडी, औंध, पुनावले वगैरा जाते हैं या फरि हम बचपन से नकिलकर जवानी, बुढापे में जाते हैं या असफलता से नकिलकर सफलता की ओर जाते हैं। कनि्तु यह अनुभव किसी छोटे से अवकाश या अन्तराल की पराधिक में ही होता है, वसित्त अवकाश में नहीं। यहाँ जसि व्यवस्था की बात मैं कर रहा हूँ वह तो चक्राकार चलती है। प्रश्न यह है कि, क्या हम कुछ नया कर रहे हैं? जब भी हमें लगता है कि, हमारे क्रियाकलाप हमारे जीवन की नूतनता को मुखरति करने में असमर्थ हो रहे हैं तो हम कुछ नया करने की सोचते हैं। कनि्तु यह भी तो सदयियों से होता चला आ रहा है। हमेशा से हम नए पहलुओं के लिए नए सरि से कुछ सोचते हैं। तो क्या वह वास्तव में नया होता है? अब यदहिम किसी ऐसी व्यवस्था का हसिसा है

जो एक सीधी लकीर में ना चलते हुए एक पहिए की तरह गोल चलती है और वह भी किसी सूत्र में बँधी हुई है, तो क्या हमारा नयापन, हमारी कल्पनाओं का अवकाश कभी उस सूत्र से मुक्त हो सकता है?

अब कोई यह कह सकता है कि, हाँ, यह अवकाश किसी सूत्र में बद्ध नहीं है। क्यों कडिसे देख पाना वैसे भी दुर्धर सा ही है। कुछ पलों के लिए यह मान भी लया जाए कि, हमारे पास वकिल्प होते हैं और हम चुन भी पाते हैं तो भी उन वकिल्पों का वास्तविक वसितार कतिना होता है? यदहिम पुणे के किसी बाज़ार में फल खरीदने के लिए आए हुए हैं तो क्या हम उत्तर स्थिति शमिला के बाज़ार से या दक्षिण स्थिति पुद्दुचेर के बाज़ार से कुछ ले सकते हैं? हमें तो पुणे में जो भी उपलब्ध है उसी से काम चलाना होता है। पुणे के बाज़ार में भी जो कुछ है, (यदहिम हमारे व्यक्तित्व को ध्यान से समझे तो) उसमें से भी हम कुछ वशिष ही चीज़ों का चुनाव करने वाले होते हैं। आपको क्या लगता है?

DO YOU KNOW?

By Chaitanya (Age 12 years)

There is a country named Auinch. The country is popular for forests and the climate. There are three major weather, summer winter and rainy. On summer, sometimes it burns out the forest but commonly it is 35 to 40 degree and on winter it is 0 to 10 degrees. But on some parts, it goes till -1 degree to 25 degrees and on rain it's terrible because it doesn't rain. It is the lowest rain country. Now let's

go on food. Commonly on breakfast they eat sweet corn fritters. It is made with fried cakes of a dough or batter made of corn, milk, onion and seasoning. Now let's see what do they have on lunch. They eat roti which is made of wheat, sabzi which can be like lady finger, tomato, cauliflower etc. there is a daal which are lentils and also rice they eat. Let's go to the last thing, dinner. In dinner, they eat Asado. Very

commonly, asado usually have chicken, beef, pork its cooked using an open fire or a grill and they usually have red wine and salads like side dishes. There are four states in that country. First is Delhi, second is Sydney, third is Santiago and fourth and the capital of the country is Desysa. The country hods the population of 192 crores. You must have understood that the country does not exist in actual. In fact, it is scattered in many countries of the know world. You can have a close look at the cultural anecdotes of Auinch and understand it. Can you tell at the end that in how many countries Auinch is actually scattered in? Also, can you tell the names of those?

Japan Culture

By Fatima

1. Guys, do you know that Japan has different traffic. It has blue instead of green.

2. In Japan when people do not slurp, the chef thinks that you did not like the food and feels bad!
3. Japan has many beautiful places.
4. Japanese people have beautiful faces and eyes.
5. Japan is almost like China. The people in Japan and China look the same.
6. Japan has many good and beautiful plants.

7. Japan's most things are different from the world.
8. Japanese people get sad faster.
9. In Japan, families celebrate Tanabata by writing wishes on Tanzaku paper and hanging them on bamboo trees at shrines throughout town or even in their own homes, with the hope that these wishes will manifest.

German Culture

By Reyansh Baralay (Age 10 Years)

Hey!!, you don't skip this 5 minute read !!

Ok thank you for stopping by. So first, **WHAT IS CULTURE?????**

Culture is the traditions, customs, Way of living, and philosophy of a specific region or type of people or also a different ideology or even religion!!.

Ok Now let's talk about Culture

So **WHAT IS GERMAN CULTURE !!!**

German Culture is very focused and to the point, They have fun but in some places they have a Lot means a Lot of fun. This is not true I think at least in some places I am just saying this because I am talking in general. Their customs are like drinking or beer for people who can't read emojis also it's not in their culture but they have Cars good cars like BMW

Gujarati Culture – Navratri

By Arnav (Age 8 years)

We celebrate Navratri in the month of Aaso as per Gujarati calendar. Generally, it comes in the month of September or October. Navratri is a time when Hindus celebrate the goddess Durga for killing Mahishasura. A more powerful god lord Brahmahad blessed Mahishasura with the

gift of immortality because of his dedication to him, which meant he could never die. Navratri is celebrated differently in India's various regions with different reflections and fasting. Among fasting customs are observing a strict vegetarian diet and abstaining from alcohol and

certain spices. We celebrate it for 9 days. Navratri is the festival of worship for the Shakti (power). People keep Garbo (clay pot with holes in their homes and lite it up with holy fire (diya) in it). People play Garba (folk dance) around and sing folk songs. Tenth day is dussera.

Indian Culture

By Shreya, Sanay

In Indian culture we eat vegetarian food. We pray to Ganesh ji, Lakshmi ji, Shiv ji, Vishnu ji, Krishna ji etc. we celebrate many festivals like holi, Diwali, Nau Durga, Janmashtami, Ganpati, Rakhi etc. we

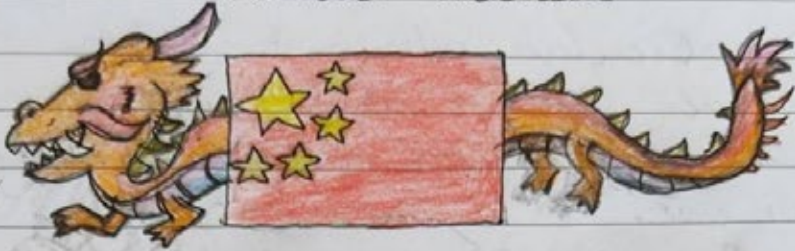
worship the cow. We have different cultures but we are one. When we meet someone, we say Namaste.

India has very rich culture. It has 28 states. Among them there are variety of

languages, climate, food, sports, art, clothing, festivals etc. there are 121 languages and 270 mother tongues. There are more than 1000 festivals we celebrate in India. I love my India.

By Tanaya

~ Chinese culture ~



Chinese culture is highly unique with its distinct characteristics.

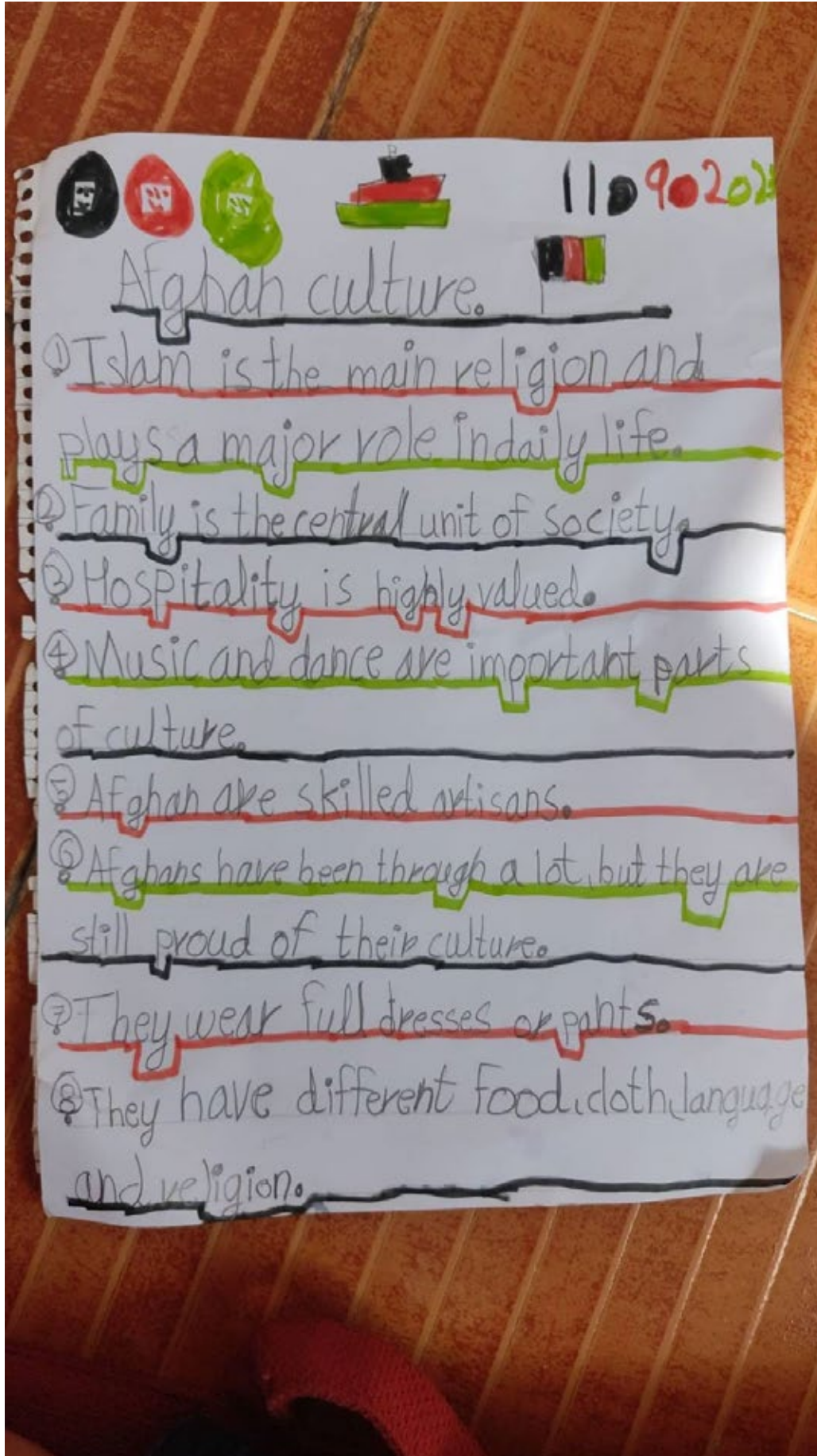
1) Giving Hongbao as a gift during New Year. 🎁

Hongbao is the word of fresh banknote given to the family members in a red envelope by the elders during the Chinese ~~behind this~~ New Year. The significance behind this tradition is that money brings good fortune to the family.

2) Chinese food is incomparable

If any has visited China or wishes to do so, they will notice that Chinese people are pretty

By Hadis



Stop!!! Read this 5 minute interesting article about Russian Culture.

By Rahi (Age 10 years) & Sajiri (Age 7 years)

What is Culture, do you know?

Well, Culture is the way of life of people.

Now that we know what culture means we will learn about Russian Culture Russian Culture is known for its interesting things like sports, art, Food and other things, now let's know about these things!!!

Russian artists are well known for their good arts, some artists are Ivan

Aivazovsky, Ilya Repin and Wassily Kadinsky.

Now about their food, Russian food is hearty and flavorful, and one of the most popular dishes around the world are Borscht, Palmeni and Kasha.

And now about sports, Russians are very interested in sports and they have built really good athletes, sports like Football, Basketball and Hockey are the most popular sports in Russia and the people there also like these sports.

Fun fact!!!

The 2018 World Cup was held in Russia.

Thank You for reading this article.



सुभाषित चित्रपद कूट

श्लोकः द्रष्टुमीशजगज्जीवं प्रणाली जीवनस्य या ।
विचारोपासना चैवं तां संस्कृतीति उच्यते॥



जीवम्



ईशम् च



या



जगत्



द्रष्टुम्



जीवनस्य प्रणाली ।



विचार प्रणाली



तां

पिछले अड्क के सुभाषित चित्रपद कूट का अर्थ -

जिज्ञासाकल्पनातृप्ती आवश्यकता तथैवच ।
आकर्षणाविष्कारस्य भवति मातृपञ्चकम् ॥

जिज्ञासा, कल्पना, तृप्ती, आवश्यकता वैसेही
आकर्षण यह आविष्कारको जन्म देनेवाली पाँच
माताएँ है।



एवं



संस्कृति



उपासना प्रणाली



इति



(अस्ति)



उच्यते॥